

1 JANUARI 1923

No. 1

28e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Zalig zijt gij als u de menschen smaden en vervolgen en liegende
alle kwaad tegen u spreken om mijnentwil. Mattheus 5 : 11.

Een vertrouweljk overzicht over de Mormonen.

DOOR CHARLES J. DIXON.

(De volgende beschrijving van een godsdienstklasdienst in de namiddagavondmaalbijeenkomst van een onzer afdeelingen van de Heiligen der Laatste Dagen in Arizona, is medegedeeld door een reiziger, die toevallig de kerk bezocht. Zij staat in een brief aan de redacteuren van de Era; daar hij gevraagd was een artikel over dit onderwerp voor een Oostersch tijdschrift te schrijven en zond dezen brief, welke hem zonder uitlegging werd teruggezonden.

Hij denkt dat het misschien was omdat het verslag in het voordeel van de „Mormonen” was, „maar”, zegt hij, „ik schreef nauwkeurig wat ik zag en ondervonden heb”. „Ik ben een vriend van eerlijk handelen en ik geloof niet dat de artikelen, welke in sommige tijdschriften verschenen zijn, onpartijdig hebben gehandeld met de „Mormonen”. — Redacteuren).

In een artikel, zooals ik zal ondernemen te schrijven, behoort de lezer iets van den schrijver te weten, om in staat te zijn de waarde van de mededeelingen te beoordeelen, die gegeven worden. Als schrijver een neiging heeft noch van vóór noch van tégen, moeten zijn woorden zeer overtuigend zijn en veel gewicht hebben voor iederen lezer, die recht wenscht te doen zoowel aan den beschuldiger als aan den verdediger, daarom maak ik dit verslag, om ten aanzien van mijzelf mijn gemis te toonen aan natuurlijk vooroordeel om het volk vanwelk ik eenige woorden ga zeggen, te begunstigen, te verdedigen en te rechtvaardigen.

Ik werd geboren in Nieuw-Engeland, uit een oud puriteinsch ge-

slacht; niet slechts ik werd daar geboren, maar mijn grootvaders en grootmoeders ook van eenige geslachten terug.

Mijn vader was predikant van een gemeente en ik woonde de godsdienstoefeningen in de Congregatiekerk bij tot ik naar de kostschool in Concord, (New-Hampshire) ging. De school moge aan den lezer bekend worden als de „St. Paulus School”. Zij staat bekend als een kerkelijke school. De meeste van de onderwijzers waren priesters van de Episcopaausche Kerk. Ik stelde belang in den dienst van de kerk en werd ten slotte „gevormd” en werd een zeer vlijtige avondmaalsganger. Ik ben nog een streng „kerkelijk” man en ben een lid van den Kerkeraad in de schoone, kleine stad Monrovia (Californië), waar mijn vrouw en kinderen wonen en tot welk gezegend „toevluchtsoord” ik terugkeer zoo dikwijls als mijn plichten zulks veroorloven. Ik ben een reizend handelaar — een „handelsreiziger” — en ben dit reeds ongeveer twintig jaar. In de verlopen acht of tien jaar verkocht ik goederen in Arizona en New-Mexico, en ontmoette en kende, meer of minder gemeenzaam, vele „Mormonen”. Eenige weinige maanden geleden verschenen er in verschillende tijdschriften artikelen over de „Mormonen”, allen meer of minder boosaardig en verkeerd; allen vielen aan open of verdekt, met slechts weinige of eenige woorden van lof, of vermelding zelfs van hun vele deugden.

Deze artikelen raakten meestal het staatkundig aanzien van de kwestie, van welke ik weinig weet. Zij handelen over den toestand in Utah geringschattend, maar zij sluiten duidelijk de „Mormonen” van Arizona in; ook gaven zij mededeelingen, welke ik weet onwaar te zijn, ten minste onder de „Mormonen” met wie ik in aanraking kom. Een mededeeling, welke steeds weer herhaald is, is dat de „Mormonen” zijn klikachtig — van geen algemeen nut zijn voor de gemeenschap — dat zij van niemand willen koopen dan van „Mormoonsche” kooplieden — en de kooplieden van niemand anders dan van groothandelaren van hun eigen geloof”. Ik heb goederen aan „Mormoonsche” kooplieden verkocht reeds vóór ongeveer tien jaar geleden. Ik verkoop goederen voor een „heidensche” of niet-„Mormoonsche” firma, en nooit werd mij gevraagd door een „Mormoonschen” koopman of het handelshuis, dat ik vertegenwoordig, „Mormoonsch” of „heidensch” was. Ik heb mijn monsters laten zien, verkocht goederen als de kwaliteit en prijs bevielen en ben altijd met beleefdheid en vriendelijkheid behandeld, wat niet altijd het geval is geweest met kooplieden van andere geloofsovertuigingen.

Ik wil in dit verband ook zeggen, dat zoover ik weet door de firma, welk ik vertegenwoordig, niet een dollar is verloren door aan de „Mormonen” goederen te verkoopen. Daarom is de mededeeling dat „Mormoonsche” kooplieden uitsluitend van „Mormoonsche” groothandelaren koopen, dat weet ik persoonlijk, onwaar. Ik bezoek

iedere drie maanden in een kleine stad iederen koopman, slechts één is een niet-„Mormoon”; de geheele nederzetting, die deze stad omringt, is „Mormoonsch”; doch deze eene niet-„Mormoonsche” koopman drijft even zoo goed een zaak als zijn buurlieden en geheel bij en door „Mormoonsche” begunstiging. Ik heb met vele „Mormonen” en „niet-Mormonen” gesproken en de eersten, speciaal onder de jongere mannen en vrouwen, drukten zich vrij uit, dat zij blijde waren dat het veelvoudig huwelijk niet langer een van de leerstukken van hun geloof is.

De „niet-Mormonen” hebben allen vrijuit gesproken over zulke zaken en hebben mij verteld, dat de wet, zoover zij wisten, opgevolgd wordt en dat geen veelvoudige huwelijken hier zijn aangegaan. Zij zeggen dat waar er meer dan één vrouw is, het hoofd van de familie hen allen even goed onderhoudt, maar dat hij met slechts één in huwelijksgemeenschap leeft.

Hoe 't in Salt Lake is, weet ik niet, ik spreek slechts van het deel der landstreek waarin ik reis; maar de artikelen, waarnaar ik verwezen heb, sluiten alle „Mormonen” in, in een, geen uitzondering makende, reeks van aanvallen en aanklachten. Wat betreft deze menschen, die voor de gemeenten, waarin zij wonen, van geen nut zijn, wil ik zeggen dat het zulk een wending genomen heeft, dat ik overal waar ik een goed onderhouden huis, een goede schuur, goed bebouwd land en een buitengewoon graanveld zie, ik altijd vraag: „Behoort deze plaats niet aan een „Mormoon”? en bijna altijd is het antwoord bevestigend. De „Mormonen” doen ten minste door hun voorbeeld goed; hun boerderijen zijn goed bewerkt en nauwkeurig verzorgd; hun huizen en bijgebouwen zijn netjes; hun heiningen worden goed onderhouden. Nog een andere eigenschap van hun gemeenten is dat daar zelden een tapperij wordt gezien, en waar er ook een wordt gevonden, is het tegen hun wensch en wordt nooit door hen begunstigd. De „Mormoon” is een sober en gematigd man, over het algemeen slechts sterken drank gebruikende als een medicijn en dan nog zeer zelden. In een kleine gemeente, welke ik dikwijls bezoekt, waren zeven slijterijen en weinige maanden geleden stelden eenige van de beste menschen van de stad, alle niet-„Mormonen” een campagne daartegen in. Ik was er weinige dagen vóór den dag aangewezen voor het onderzoek van het geval voor de rechtbank van het volk en een van de leiders van de whiskey-beweging sprak. Hij zeide: „Als 't niet was om de „Mormonen”, de stad zou er een met vergunning zijn door een groote meerderheid, maar iedere vervloekte „Mormoon” zal stemmen voor een droge stad”. Toen het resultaat van de verkiezing werd bekend gemaakt, was de stemming ten gunste van onthouding uitgevallen. De stemmen voor vergunning en drooglegging waren onder de „heidenen” zóó gelijkmatig verdeeld, dat de veertien „Mormonen”stemmen, welke vast voor „geen tapperijen”

waren, de verkiezing bepaalden, welke „droog” uitviel door negen stemmen.

Eenige Zondagen geleden was ik te Thatcher, een kleine „Mormoonsche” stad in Arizona, en woonde voor de eerste maal een „Mormoonschen” kerkdienst bij. Ik wilde voor mij zelf zien hoe de diensten werden geleid. Ik vroeg een „Mormoon” of het mij geoorloofd zou zijn den dienst bij te wonen, en hij zeide: „Zeker, en wees welkom”. Tusschen twee haakjes, de regeling van de diensten waren zoo, dat zij door andere sekten tot groot voordeel konden worden nagevolgd.

De Zondagsschool vindt plaats om tien uur voormiddag, en naar dezen practischen dienst gaan alle kinderen, behalve de zuigelingen en zeer jonge kinderen. Jonge mannen en meisjes, allen wonen den dienst bij en de klassen worden geleid door de oudere broeders en zusters van de leerlingen. Er zijn klassen voor de ouderen, die niet noodig zijn als onderwijzers, en door een of twee oudere mannen en vrouwen bediend; maar de morgendiensten zijn voornamelijk voor de kinderen en ongehuwden. Om twaalf uur trekken allen zich terug naar hun huis en gebruiken hun middagmaal, en om twee uur komt de voornaamste dienst van den dag. Deze dienst wordt door allen bijgewoond. Geen vrouw hoeft thuis te blijven om eten te bereiden. De vaders, de moeders, de kinderen, de ouderen en de jongeren zijn allen aanwezig. Dit was de dienst, dien ik bijwoonde. De kerk was overvol, maar mij, de vreemde, was een goede plaats gegeven. Ik keek de vergadering rond. Men staarde niet op mij als werd eenige zeldzaamheid gevoeld, er was geen bewijs daarvoor. Iedereen was netjes gekleed; men kon van de kleeven, die door de kerkgangers werden gedragen, niet zeggen of de drager arm was of rijk. Er was geen opzichtige kleeding; iedere man droeg schoon linnengoed, goed gepoetste schoenen en netjes geborstelde kleeven. De aangezichten waren bijna zonder uitzondering blozend van gezondheid en tevredenheid, geluk scheen de opperheerschappij te voeren. Eén ding merkte ik in het bijzonder op. In de armen van bijna iedere vrouw in de vergadering lag een kindje, en iedere zuigeling werd gevoed door zijn moeder, rustig, vrij, maar met groote zedigheid, wanneer 't zijn behoefte bekend maakte. De dienst, welke ik bijwoonde, was een bijzonder belangrijke. 't Was een gedachtenisdienst voor broeder Maeser, blijkbaar een goed bekend en beminlijk man en onderwijzer. Ik leerde, toen de dienst verder ging, dat hij „de godsdienstklas” had geleid, nu een goede, bekende instelling van hun diensten. Hij stierf weinige jaren geleden, maar zijn gedachtenis werd frisch gehouden en het werk wat hij instelde en voor hetwelk hij zijn leven gaf, gaat nog voort. De dienst werd geopend door het lezen van een Psalm. De lezer was een eenigszins bejaard man, die met diep gevoel de schoone woorden van David las. Na de lezing sloot hij het boek en boog eerbiedig zijn

hoofd voor een oogenblik en verliet toen den lezenaar. Een andere man, eenigszins jonger, deed toen een gebed; hij vroeg een zegen op allen. 't Was een algemeen gebed — niet sektarisch — en dat met dezelfde gepastheid kon zijn gebruikt door eenig vroom christelijken broeder van welk der verschillende sekten ook der niet-„Mormonen”, na het gebed nam een ander zijn plaats. Deze keer was 't een vrouw — een schoone vrouw van middelbaren leeftijd, met bevallig gelaat. Zij gaf een lied op en 't werd door allen staande gezongen, uitgezonderd eenige moeders, die het staan met een stevigen zuigeling in haar armen te veel voor zich vonden. Na het zingen was er een kleine pauze, dan kwamen vanuit de vergadering twee jonge mannen, van iedere zijde der kerk één. Zij ontmoetten elkander bij den lezenaar en toen gingen zij naar de linkerzijde van het platform en lichtten zorgvuldig met eerbiedige handen een witten linnen doek op van zes zilveren broodborden. Vervolgens kwamen vanuit de vergadering zes jongens, die den leeftijd bereikt hadden van (ik zou zeggen) vijftien jaar. Ieder nam een bord met brood, nadat een van de jonge mannen met weinig woorden een zegen daarover had gevraagd. Ieder der jongens ging in den geest van den dienst in. Hoeveel beter was het, dacht ik, dat deze kleine jongens ieder hun deel in den dienst hadden dan te worden genoodzaakt rustig en geduldig te zitten op een harden zetel den geheelen langen dienst door. De jongens dan daalden af in de kerk, ieder een bord met brood dragende. Iedereen nam een stuk en at het met eerbied; de moeders, die zuigelingen hadden, namen ieder twee stukken en nadat zij er een gegeten hadden, gaven ze het andere aan hun kleine kinderen. Kinderen van vier of vijf jaar oud hielpen zichzelf net en eerbiedig en aten hun bete met gebogen hoofden. Het Avondmaal was vrij.

(Wordt vervolgd).

Beteekenis en doel van het tijdelijke leven.

(Door N. L. Nelson, Theol. Professor, Brigh. Young College).

(Wat is de beteekenis van het aardsche leven? Met andere woorden, welk gewicht legt het in de schaal van eeuwigen vooruitgang? Heiligen der laatste dagen gevoelen onwillekeurig, dat de ze staat van verbazend groote beteekenis is, en halen het vaak aan als een gelegenheid om „het bittere te proeven om daardoor het zoete te kunnen waardeeren”, of om „onze oogen te openen voor goed en kwaad”; maar, buiten zekere evangelieverordeningen, die slechts in deze wereld ontvangen kunnen worden, wat beteekent ons leven op deze aarde voor de ontwikkeling der ziel? In

dit artikel, dat een hoofdstuk is van een onuitgegeven boek, tracht prof. Nelson in duidelijke termen een voorstelling te geven van den groei der ziel, hetgeen slechts in dit aardse leven mogelijk is. — Uitgevers).

Wij hebben beproefd de openbaring te verstaan, dat voor den Heer alle dingen — hetzij wetten of geboden of datgene wat daaruit voortkomt, n.l. objectieve scheppingen — geestelijk zijn: „Eerst geestelijk, dan tijdelijk, hetgeen het begin mijns werks is; en wederom, eerst tijdelijk en dan geestelijk, hetwelk het laatste mijns werks is”. Zoo is dus dit „onvoltooide Koninkrijk”, hetwelk wij onze wereld noemen, op dit oogenblik op den bodem der vallei, genaamd „tijdelijk”, met een geestelijke spits aan iedere zijde daarvan; één achter ons, voorstellend de eeuwigheid, vanwaar wij kwamen; de ander vóór ons, de eeuwigheid waarheen wij gaan.

In dien tusschentijd zijn wij hier als het ware „ingegraven”, in de modderpoelen des tijds. Hoe deze sterfelijke wereld er ook moge uitzien in de oogen van den Heer, voor ons is zij tijdelijk, natuurlijk, vleeschelijk, in één woord, intens werkelijk. Wij hebben gezien wat dit feit beteekent toegepast op objectieve scheppingen; n.l. dat het een wereld is gebonden en tijdelijk gemaakt door massa, uitgestrektheid en traagheid, de verschijnselen die sterfelijkheid aanduiden; maar ook, dat in de natuurlijke wereld een geestelijke werkelijkheid bestaat, die zich houdt aan de „wetten van een hemelsch Koninkrijk en die daardoor tot een eeuwige heerlijkheid zal rijzen; sedert „datgene dat door de wet beheerscht wordt, ook door de wet bewaard zal worden en door hetzelfde zal voltooid en geheiligd worden.”

Wat beteekent, in de 2e plaats, dit tijdelijk bestaan voor den mensch? Hetzelfde als voor de aarde — met een klein verschil. Onze lichamen vertoonen dezelfde eigenschappen, die het karakter zijn van alle dingen, n.l. massa, uitgestrektheid en traagheid; maar niet al onze geesten kunnen zeggen dat zij „de wet van een hemelsch koninkrijk onderhouden”, en daarin ligt het verschil. Wat de aarde betreft, is de wil, die na gehoorzaamheid komt, waarschijnlijk die van den Heer; in het geval van den mensch heeft ieder zijn eigen vrijen wil, en kan zich houden aan een celestiale wet, een terrestriale, een telestiale of in 't geheel geen wet; en zooals de wet gehoorzaamd wordt, zoo zal ook de graad van heerlijkheid zijn.

„Uwe heerlijkheid zal die heerlijkheid zijn, waardoor uwe lichamen bezielde zijn. Gij, die door een gedeelte der celestiale heerlijkheid bezielde zijt, zult dan (n.l. in de opstanding) dezelfde ontvangen, zelfs eene volheid”. Hetzelfde wordt gezegd respectievelijk van de terrestriale en telestiale bezieling (Leer en Verb. 88 : 28—32).

Wat beteekent dan deze bezieling van het lichaam in het dagelijks leven?

Laat ons eerst beproeven te gevoelen in 't algemeen het geweldige feit, dat wij tijdelijk of sterfelijk zijn geworden. Indien wij de vrijheid van beweging in het voorbestaan vergelijken gelijk voorgesteld wordt in de openbaring van onzen Verlosser aan Nephi; dat hij geboren zou worden in Bethlehem, eenige duizenden mijlen oostwaarts — met datgene wat gebeurt op het oogblik dat wij geboren worden, d.w.z. op het oogblik, dat wij onderworpen worden aan tijdelijke toestanden, dan zouden wij beseffen, zonder de zekerheid van de Schriften van noode te hebben, het feit dat Adam viel; dat wij allen gevallen zijn. Niets zou met mogelijkheid duidelijker kunnen zijn dan dit. Laten wij vervolgens deze „val” onderzoeken door de werkelijke eigenschappen der dingen aan te toonen. Indien wij al deze opsommen, zullen wij zien dat het een soort gevangenschap beteekent; en dat zaligheid beteekent, ons een weg naar buiten en omhoog banen, naar de vrijheid.

De eerste toestand van deze gevangenschap wordt gevormd door massa of gewicht, m.a.w. door het feit, dat onze geesten onderworpen zijn aan de wet der zwaartekracht, door gebonden te zijn aan een lichaam van aardsche stof. In het begin is de slavernij geheel volkomen: als kind zijn onze ledematen als lood. Langzamerhand begint het geestelijk wezen in ons macht te krijgen — zoekt een weg naar buiten: wij kruipen, wij wandelen, draven, klimmen; wij veranderen die looden ledematen in bundels van zenuwen, het meest levende goed in deze sterfelijke schepping.

Verbonden met iedere overwinning op de traagheid van massa of gewicht, zijn de flikkeringen van de innerlijke stralende energie, en deze flikkeringen, die onze gedachten inhouden, gevoelen wij als vreugde.

Kwam het weleens in de gedachte van den lezer op dat wij, ongeacht den eeuwenlangen strijd van de geslachten tegen deze wet der zwaartekracht, het paard temden om ons vlugger weg te dragen, de geoliede as uitvonden om een last van onze schouders te lichten, de winden vasthielden, gebruik maakten van de golven, de stoom opsloten en voor ons liet heffen en dragen, onze lasten stelden onder den waterval, den bliksem legden — en meer nog, duizenden geheimen van de macht in de voorraadkamer der natuur hebben wij ontdekt, om ons te helpen ons vlugger en verder voort te bewegen, om ons te helpen steeds-grootter-wordende gewichten te transporteeren, en ons in staat te stellen steeds hooger te bouwen en steeds dieper te graven — en dat alles in weerwil of liever, dank zij het voortdurende naar-omlaag-gaan der wereld? Vanaf den eersten waggelenden voetstap

van het kind tot de vlucht van de aëroplaan, van de eerste ruwe werpspies geworpen door den wilde, tot het laatste 42 centimeterkanon een projectiel nauwkeurig 75 mijlen ver werpend, welk een triomf van den geest daarbinnen over den druk van de zwaartekracht daarbuiten.

Neem nu de volgende eigenschap, uitgestrektheid of vorm. Om dezelve te verkrijgen en te behouden, wat al moeite moeten wij ons niet getroosten voor voedsel, kleeding en onderdak! Welk een helderheid van verstand, welk een bedrevenheid der handen hebben wij bereikt! Om dit verbazingwekkende feit te beseffen, kunnen wij het best ons oog richten op de geschiedenis, d.w.z. op onze uitvindingen. Vergelijk den eersten krom gebogen stok, gebruikt om den grond te omwoelen, met de nieuwste ploegmachine; de eerste ruwe sikkels, met de gecombineerde oogst- en dorschmachine; den hollen steen om het koren te malen, met den molen van heden.

Koken, verwarmen, ventileeren, gezondheidsleer, fabrieksarbeid, huis-versiering, kunst — tot welke schreden de geest daarbinnen in die pachthoeve van klei gedwongen is — alles door de aanhoudende eischen van de tweede eigenschap, de noodzakelijkheid van uitbreiding, d.w.z. om onze lichamen te vrijwaren van ontbinding.

Inderdaad, uit de noodzakelijkheid om zich te verheffen boven de voorwaarden gesteld door massa en vorm, uit de noodzakelijkheid om den betugelenden ketting der zwaartekracht te rekken, en de moeilijkheden te overkomen die verbonden zijn aan het objectieve, persoonlijke bestaan in de wereld, zijn de meeste van die materiële daden van menschen voortgekomen, die in het woord „beschaving” liggen opgesloten. Wij zijn geneigd te denken aan de resultaten van dezen onophoudelijken strijd van den geest tegen zijn tijdelijke gevangenschap, door middel van uiterlijke monumenten; zooals steden, spoorwegen, kanalen, schepen, enz.; maar indien dit alles de ware maatstaf is van 's menschen overwinning, zouden de volkeren wel ontmoedigd zijn; want de tijdelijke krachten waartegen wij strijden, behalen op het eind altijd de overwinning, en halen de grootste verrichtingen des menschen omver. Waar zijn vandaag Babylon en Nineveh? Wat is het verschil tusschen het stof van deze steden en het stof van die millioenen, die als mieren zwermden in de vallei van den Euphraat? En het oude Amerika? Fluisterden de welige bosschen, gevonden door Columbus en zijn opvolgers, van duizenden steden begraven onder hun dooreengevlochten wortels?

(Wordt vervolgd).

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE — ASSISTENT: C. ZAPPEY

HET NIEUWE JAAR.

Vlug en zeker, snellen de oogenblikken voorbij. Een ander kort, maar druk jaar met zijn moeilijkheden, angsten, mislukkingen en successen is voorbijgegaan. Vreugde en verdriet, die op onze wegen gekomen zijn, zijn ter ruste gevloten en het oude jaar is alreeds begraven bij zijn voorgangers. Wij hebben het zien komen en het zien gaan en begroeten verheugd het nieuw geboren jaar, want elk nieuw jaar als het henensnelt, brengt ons nader tot den dag van duizend jaar, als Christus en Zijn rechtvaardig heir zal komen om op de aarde een duizend jaar te regeeren. Het onkruid zal verbrand worden, de tarwe vergaard en over alle landen zal de wereldvrede heerschen, want in dien roemrijken dag, als Christus zal heerschen als Koning der koningen, zal niemand in God's heiligen berg verwoesten, noch letsel toebrengen, noch bevreesd maken.

Maar voor het morgengloren van dezen schoonen dag zal deze oude wereld door een nacht van vreeselijken barensood gaan en zooals de profeet zegt, er zal een verschrikkelijk kermen in het midden van haar zijn. Er zullen oorlogen en geruchten van oorlogen en de geheele aarde zal in beroering en opschudding zijn en zoo schrikbarend zullen de ervaringen den mensch treffen, dat hun harten hen zullen begeven. Voor de boozen en goddeloozen zal het inderdaad geen nacht van vredevol sluimeren zijn, maar een nacht van vrees en onrust en bittere knaging en voor de nederige rechtvaardigen een nacht van vroom gebed, opoffering en gewillige dienstbaarheid.

Wij kunnen niet zeggen hoe ver deze twaalf nieuwe maanden ons in den nacht zullen brengen, maar als wij wijs, voorzichtig en verstandig zijn, zullen wij de ervaringen van het verleden als lichten bezigen om onze schreden over de onzekere en vermoedelijk doornige paden van de toekomst te geleiden en immer voort te gaan, totdat wij 's levens toppunt bereikt zullen hebben en onszelven koesteren in het zonlicht van den morgen van Duizend Jaar, onze harten en aangezichten gericht houdende naar het schoone licht, hetwelk op Golgotha schijnt, het eenige bakenlicht van hoop voor de geheele wereld: het Christus-licht.

De geschiedenis van deze twaalf maanden is nog niet geschreven, maar als men bij het verleden inogee oordeelen en als men in 't oog houdt de hedendaagsche toestanden in de wereld, kan er gerust gezegd worden, dat er groote en gewichtige gebeurtenissen zullen plaats vinden vóór het einde van dit nieuwe jaar is bereikt. Eenige van de machtigste en ernstigste problemen, die ooit bekend zijn geweest in de geschiedenis der wereld, staren de natiën vandaag in het gezicht. Goddeloosheid en misdaad in hun verschillende vormen nemen overal onrustbarend toe. Onmatigdheid en onzedelijkheid met al hun demoraliseerende en zielverdelgende gevolgen maken vreeselijke inbreuken in en bezoedelen het leven en de karakters van oude en jonge mannen en vrouwen, en in het spoor van deze misdaden volgen alle leven-verwoestende ziekten, welke bekend zijn aan de geneeskundige wetenschap, die droefheid, lijden en dood met zich medesleepen. Er trekt voorwaar een verwoestende plaag door het land, waarvan de profeet profeteerde dat zij komen zou.

De samenspanning van het kapitaal tegenover de arbeiders en de arbeiders tegenover het kapitaal zijn andere ergerlijke problemen, welke de vlammen van een aardsche hel ontsteken, want het eindresultaat van dezen tegenstand, hetwelk onvermijdelijk is, zal revolutie en bloedvergieting zijn, en als cenmaal een begin is gemaakt met dit vuur, zal het zich door elk land verspreiden, aangewakkerd door de winden van haat, egoïsme en een begeerte voor roof. Het zal een spoor van verwoesting, droefheid en lijden achter zich laten, vreeselijker dan ooit tevoren een gelijke gebeurtenis tweeg heeft gebracht. Waarlijk zeide de Meester: „Want alsdan zal er groote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal. En zoo die dagen niet verkort werden, geen vleesch zoude behouden worden; maar om der uitverkorenen wil zullen die dagen verkort worden”. (Mattheus 24 : 21—22). De hongersnooden laten alreeds hun hongrige vormen in de verschillende natiën zien en eischen honderdduizenden slachtoffers en maken andere levenslange invaliden. Aardbevingen en stormen zijn bijna dagelijksche gebeurtenissen en laten verwoesting, lijden en dood achter. Verschillende soorten pestilentiën en besmettelijke ziekten komen zoo doorlopend en onafgebroken terug, dat zij nagenoeg aan de orde van den dag zijn. De tuberculose ondermijnt de gezondheid van geheele natiën. Al deze dingen zijn de teekenen der tijden en de komst van onzen Heer en Verlosser ligt niet ver in de toekomst.

Het is echter een vertroosting voor de Heiligen om te weten, dat gedurende deze rampen en kwellingen, God's volk vergaderd zal worden in de Heilige plaatsen in de bergen, terzijde gezet voor hun veiligheid, gezuiverd en gereinigd en zij zullen niet van hun

nederzettingen en tehuizen verdreven worden, zooals zij in het verleden gedaan zijn. God is nu Zijn volk aan het vergaderen en leidt hun tot veilige plaatsen vóórdát de dag des oordeels tot de natiën komen zal.

Maar het spijt mij te moeten zeggen, dat sommigen van onze broeders en zusters, die aldus gezegend zijn en naar den Berg van het Huis des Heeren zijn opgetrokken, onwaardeerbaar klagen en on dankbaar zijn voor Gods groote goedheid aan hen bewezen. Zij doen alle mogelijke moeite om fouten te vinden met de leiders van Zijn volk, en spreken laakbaar over het land, hetwelk Hij terzijde gezet heeft als een vergaderplaats voor Zijn heiligen. Ik begeer alleen maar tegen zulke personen te zeggen, dat zij dat land zoo spoedig mogelijk zouden verlaten. Zij worden daar niet gewenscht. Er zal spoedig een dag komen dat het kaf van het koren gescheiden zal worden en dat de vijanden van Gods volk van de Heiligen en het land hunner erfenis verwijderd zullen worden. Er zal geen plaats in Zion voor zulke personen gevonden kunnen worden, want er zal nooit op hun gerekend kunnen worden om deel te nemen in de verlossing van Zion. God bemint getrouwe mannen en vrouwen en dezulken worden zelden bevonden niet oprecht te zijn en geen goede burgers te maken.

Nu juist een woord aan onze broeders en zusters hier in Holland, die van plan zijn om op te trekken naar Zion. Als gij niet ten volle overtuigd zijt van de waarheid van het Evangelie en niet gewillig zijt er alles voor op te offeren, is het veel beter dat gij in uw eigen land blijft. Gij zult precies hetzelfde soort menschen in Amerika en in de ringen en wijken van Zion vinden, als gij achterlaat in dit land, beiden goeden en kwaden. Herinner u, dat Zion nog niet verlost is en tenzij gij gewillig zijt om deel te nemen aan het verlossen van Zion, zal het veel beter zijn dat gij Nederland niet verlaat, om naar Zion op te trekken, want als gij naar struikelblokken en steen des aanstoots uitziét, zult gij ze zekerlijk vinden. Maar vergeet niet, dat ik u verklaar, dat de dag niet ver verwijderd is dat elkéén, die het zwaard niet tegen zijn naasten wil opnemen, tot Zion voor veiligheid noodzakelijk moet vlieden (I. en V. 45 : 68).

Tot besluit wensch ik de ouderlingen en heiligen van deze zending geluk te wenschen met het uitstekende werk, dat zij volbracht hebben gedurende het jaar 1922. Vele nieuwe heiligen kunnen in onze vergaderingen gevonden worden, meer dan 250 zielen zijn dit jaar gedoopt. Bijna 200.000 traktaten zijn verspreid en 40.000 boeken en boekjes zijn in de handen van vreemdelingen beland. Meer dan 13.000 Evangelie-gesprekken zijn door de zendelingen gehouden en de heiligen hebben met duizenden anderen over Evan-

geliebte beginselen geconverseerd. Als een gevolg van dit schitterende werk zijn de vooruitzichten voor de toekomst van deze zending nooit beter geweest dan dat zij vandaag zijn.

De gezondheid van de ouderlingen en heiligen is zeer goed geweest, uitgenomen het onverwachts overlijden van ouderling Rond aan hartverlamming. De geest van het Évangélie is overal tegenwoordig en de gaven en zegeningen volgen waarlijk de geloovigen. Deze zijn alle zegeningen, waarvoor wij inderdaad dankbaar kunnen zijn. Ik vermaan de broederen en zusters om standvastig te blijven aan de verbonden, die zij met hun Hemelschen Vader gemaakt hebben. Onderhoudt al Zijn geboden door getrouwe ondersteuning van dit groote werk der laatste dagen. Ondersteunt en houdt het Priesterschap en diegenen, die Hij gezonden heeft om dragers van blijde tijdingen te zijn, hoog. Ten laatste laat elkeen persoonlijk onze vele zegeningen waardeeren en allen tezamen leven in broederlijke liefde, immer den geest van liefdadigheid aan elkander bewijzende.

Zijt nederig, rein en getrouw en bereidt uzelve door rechtvaardigheid om den Heiland te ontmoeten als Hij komt.

Een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar aan allen.

President JOHN P. LILLYWHITE

„Naakt tot God en Hij zal tot u naken. Vernedert u voor den Heere, en Hij zal u verhoogen. Laat ons niet liefhebben met het woord, noch met de tong, maar met de daad en waarheid. Houdt sterk aan in 't gebed. De Heere zal Zijn volk niet begeven. Hij zal Zijne erve niet verlaten.”

Veel heil en zegen in het Nieuwe Jaar!

Hoofdkantoor,

ROYDEN E. WEIGHT. CORNELIUS ZAPPEY.

Nieuwjaarsgroet van de Rotterdamsche Conferentie.

Wederom is er een jaar voorbijgegaan. Een jaar, hetwelk niet meer terug zal keeren, en voor ons ligt een ander tijdperk, hetwelk in de geschiedenis der wereld 1923 genaamd zal worden. Maar niet alleen zullen de dagen, weken en maanden niet meer terugkeeren die verzwolgen zijn door 1922, maar de daden, die wij gedurende dien tijd bedreven hebben, kunnen niet ongedaan gemaakt worden. Ook zij komen niet terug om veranderd of verbeterd te worden. Onze eenigste hoop is, dat wij in staat zullen zijn om de verkeerde dingen, die wij in het verleden gedaan hebben, te verbeteren, en onze krachten meer in te spannen om het voorbeeld, gezet door onzen Heiland en Verlosser, gelijkvormig te doen worden.

Het leven is een groote school, waarin wij beiden leerlingen en onderwijzers zijn. Wij leeren en onderwijzen als wij trachten te

wandelen in de paden van recht en gerechtigheid en nauwgezet de geboden van God den Vader onderhouden. Wij leeren en onderwijzen anderen door ons leven zóó in te richten, dat het voorbeeld door ons gezet, aantoonst dat wij de leeringen van den nederigen Nazarener volgen en het groote doel voor de oogen hebben: om volmaakt te worden gelijk onze Vader in den hemel volmaakt is.

De zendelingen en heiligen in de Rotterdamsche conferentie zijn dankbaar tot den God des hemels voor de menigvuldige zegeningen, die zij in het afgeloopen jaar ontvangen hebben. Niet alleen op dezen eersten dag van het jaar 1923 verheugen zij zich, maar telkenmale bij het aanbreken van een nieuwen dag verblijden zij zich in de wetenschap dat God wederom gesproken en geopenbaard heeft dien alouden weg, die tot het eeuwige leven leidt en hun hopen, wenschen en groetenissen zijn aan alle leden der Kerk voor een voorspoedig en gelukkig Nieuwjaar en zij bidden den Vader om kracht en sterkte om als leden van Zijn Kerk eendrachtelijk voorwaarts te gaan en zóó te wandelen, dat, als de tijd wederom aanbreekt dat de klok den laatsten tik slaat van het jaar 1923, wij het mogen aanhooren met een dankbaar gevoel in onze harten, overtuigd zijnde dat wij een jaar doorgebracht hebben hetwelk ons een schrede dichter bij het Vaderhuis heeft doen naderen.

GERRIT J. KRUITBOSCH,
Conferentie-President.

W. RUSSEL MONSON
HERMAN JOHNSON,
HENDRIK LANDWAARD,
HENRY SCHEBY,
HEBER G. TAYLOR,
RICHARD VAN DEN BERG,
HYRUM DALLINGA,
JOHANNES NOORLANDER,
PIETER MIETUS,
JACOBUS DEN OS,

ROELOF STEENBLIK,
LE ROY OSTLER,
JOHN VISSER,
ROBERT CAMERON,
MARTINUS GROEN,
RUBEN E. CARDWELL,
JOHN VETH,
KARL FIFE,
PHILIP C. CALL,
GEORGE W. CUSHING,
MARK J. HAMPTON,
STEPHANUS L. WETTER.

Nieuwjaarsgroet van de Amsterdamsche Conferentie.

Geliefde Broeders en Zusters,

Wij verheugen ons om door middel van „De Ster” allen een gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar toe te kunnen wenschen. Wij hebben in het afgeloopen jaar vele zegeningen ontvangen, maar hebben ook kennis gemaakt met droefheid en verdriet.

Als zendelingen hebben wij veel stof tot dankbaarheid voor de zegen, die op onzen arbeid gerust heeft gedurende het jaar 1922. Wij gevoelen ons dankbaar en verheugd om dragers te zijn van

de Evangelie-boodschap en te weten door God zelve gezonden te zijn om bekeering aan de volken te prediken. Onze bede is steeds voor de hulp en leiding van Zijn Geest, zoodat onze zwakke pogingen wederom met succes bekroond mogen worden en velen in kennis gesteld mogen worden dat de hemelen wederom geopend zijn en God mannen op deze aarde heeft, die bekleed zijn met de macht om Zijn verordeningen te bedienen.

Wij wenschen u allen een goed en gezegend Nieuwjaar toe, en sporen al diegenen, die leden van Zijn Kerk zijn, aan, om voorwaarts te gaan en het Evangelie nauwgezet te leven, om zoodoende door daad en woord de wereld te bereiden voor de tweede komst van Christus.

HEIKO BOEKWEG,	BARTON J. NEEDHAM.
Conferentie-President.	FRANCIS DE BRIJ,
MORRIS B. ASHTON,	W. LEVI PHILLIPS,
JOHAN DE BRIJ,	ALBERT J. BOGEDAHL,
STANLEY L. SHARP,	LEON C. WALTON,
LELAND S. CAPENER,	HENRY NEERINGS.
CLAIR E. BROWN,	

Groeten van de Groningsche Conferentie.

Door middel van ons tijdschrift „De Ster” zenden wij, uwe broederen van de Groningsche conferentie, onze nieuwjaarsgroeten aan alle Heiligen en vrienden in de Nederlandsch-Belgische zending.

Wij roepen u allen een voorspoedig en gezegend Nieuwjaar toe en hopen, dat onze Vader in den hemel u allen rijkelijk moge zegenen in het jaar 1923, zoowel maatschappelijk als geestelijk.

Gdenk het verbond, dat gij met uw God gesloten hebt aan het watergraf en gaat voort in dit groote werk der laatste dagen en weest strijdbare strijders voor uwen Zaligmaker, zoodat gij eenmaal de kroon der rechtvaardigen deelachtig kunt worden. Leef op zulk een wijze, dat anderen uwe goede werken mogen zien en daardoor hunnen God mogen verheerlijken en zij aangespoord mogen worden om het pad des levens zoo te bewandelen, dat onze Vader met blijdschap en tevredenheid op hen neder kan zien.

Dat veel heil en zegen uw deel mogen zijn, is de wensch van uwe broederen in het Evangelie.

BOWA DE VRIES,	FRED J. VAN WIJNEN,
Conferentie-President.	JOHN SMEDING.
AREND CAMPHUIZEN,	

Groeten van de Arnhemsche Conferentie.

Een andere bladzijde van het boek der eeuwen is omgeslagen en wij zijn een oogenblik aan onszelven overgelaten om in gedachten in oogenschouw te nemen wat wij in het vervlogen jaar volbracht hebben en om onszelven met nieuwen moed te omgorden voor nieuwe handelingen in dit groote werk. Als dienst-knechten Gods getuigen wij dat wij nimmer grootere vreugde en geluk hebben ondervonden, dan wij gedurende de laatste twaalf maanden gesmaakt hebben.

Wij hebben ontdekt, dat waar geluk komt door dienstbaar te zijn aan onze mede-natuurgenooten en door gehoorzaamheid aan onzen Schepper. Het groote voorbeeld van dienstbaarheid dat tot ons door alle eeuwen heen gekomen is, is in onze harten geplant, zoodat wij gevoelen om onze levens toe te wijden aan Zijn werk gedurende al de jaren, die komende zijn.

Dit is de nieuwjaarsgroet van de zendelingen en heiligen van de Arnhemsche conferentie aan al diegenen, welke aangesloten zijn bij dit laatste der dagen werk: Wij hopen, dat 1923 het gelukkigste jaar moge zijn, hetwelk gij ooit hebt medegemaakt en dat gij het zulks zult maken door God en uwe mede-menschen te dienen. Dat de schatten van licht en kennis, die bevat zijn in het herstelde Evangelie, de uwe mogen worden door onvermoeiden arbeid en gebed en dat onze Hemelsche Vader u moge zegenen met dien vrede, die alleen komt tot diegenen, welke Hem willen dienen en volgen.

Uw Broeders in Christus,

SAMUEL R. CARPENTER,	LEENDERT VAN BEEKUM,
Conferentie-President.	LYMAN S. WILLIAMS,
WALTER R. WHITE,	KENNETH MADSON.

Aangekomen.

Uit Zion zijn aangekomen en in de verschillende vertakkingen geplaatst ouderlingen: Kenneth Madson, Mark J. Hampton en George W. Cushing.

Groeten!

Een ander jaar!

Een andere gelegenheid om te leven, te genieten en de leer van welbehagen, vriendschap en vooruitgang aan het geheele mensdom te prediken.

Vrede, zegeningen en geluk wenschende aan alle menschen.

Kennis zoekende door alle eerlijke middelen.

- Christus kiezende als ons ideaal en onzen Verlosser.

Onze naasten liefhebbende als onszelven.

Datgene volbrengende, waarvan wij weten door reden of gebod, het beste te zijn voor den vooruitgang van Waarheid onder de natiën.

Een grooter jaar.

De beste wenschen aan allen, van de Luiksche zendelingen en heiligen.

ALVIN S. NELSON,

Conferentie-president.

KARL M. RICHARDS,

ERWIN R. SPILSBURY.

JOSEPH LA VERE MOFFAT,

JOSEPH P. ANDERSON,

GRANT J. WRIGHT.

Conferentie Aankondiging.

De Rotterdamsche conferentie zal 11, 12, 13 en 14 Januari gehouden worden.

Donderdag 11 en Vrijdag 12 Januari, groote openbare vergaderingen in de zaal Excelsior, des avonds 8 uur.

Zaterdag 13 Januari, des morgens 10 uur en des namiddags 2 uur, zendelingen-vergaderingen.

Zaterdag 13 Januari, ambtenaren- en ambtenaressen-vergadering in de zaal Excelsior, des avonds 8 uur.

Zondag 14 Januari des morgens 10 uur en des namiddags 2 uur, groote openbare vergaderingen in de zaal Excelsior.

Zondag 14 Januari des avonds 7 uur, groote openbare vergadering in het Nutsgebouw, Oppert 81.

INHOUD.

Een vertrouwelijk overzicht over de Mormonen . . . blz.	1	Groeten van de Groningsche Conferentie „	14
Beteekenis en doel van het tijdelijke leven „	5	Groeten van de Arnhemsche Conferentie „	15
Het Nieuwe jaar „	9	Aangekomen „	15
Nieuwjaarsgroet van de Rot- terdamsche Conferentie . . „	12	Conferentie Aankondiging . „	16
Nieuwjaarsgroet van de Am- sterdamsche Conferentie . . „	13	Groeten „	16

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—

Afzonderlijke nummers 15 cent.